

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1933

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 307

Ο Ρ Ο Ι Σ Υ Ν Δ Ρ Ο Μ Ω Ν

I) Διὰ συνδρομὴν ἐτησίως.

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν :

Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως	Δρ. 550
Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ'	» 400
Διὰ τὸ Παράρτημα	» 300
Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 400
Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ Δ. Α. Ε.	» 900

Διὰ τὸ ἐξωτερικόν :

Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.....	Δρ. 1100
Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ'.....	» 800
Διὰ τὸ Παράρτημα	» 600
Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 800
Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ Δ. Α. Ε.	» 1800

II) Διὰ τὰς κατὰ νόμον δημοσιεύσεις.

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.

1) Ἰσολογισμῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	Δρ. 2000
2) Προσλήψεις καὶ Ἀνακοινώσεις Α. Ε.	» 400
3) Μηνιαίας καταστάσεις τραπεζῶν	» 1000
4) Διὰ καταστατικὰ Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 5000
5) Διὰ τροποποιήσεις Καταστατικῶν	» 1000

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα.

Διὰ δημοσιεύσεις δικαστικῶν προσλήψεων κλπ.	Δρ. 150
Ἡ τιμὴ ἐκάστου φύλλου	» 4
Ἐκάστου δὲ φύλλου Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 5

Ἡ συνδρομὴ ἀρχεῖται τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶνε προπληρωτέα.
Αἱ πληρωμαὶ διὰ συνδρομὰς καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, προσαγομένον κατόπιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον τοῦ οἰκείου διπλοτύπου εἰσπράξεως.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ν ό μ ο ι

- Νόμος 5834. Περί τοποθετήσεως διαθεσίμων τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου καὶ συστάσεως παρ' αὐτῷ ἐνεχυροδανειστηρίου «Δαϊκῆς Πίστεως». (Ἀναδημοσίευσις). 1
- Νόμος 5852. Περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1933 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ κυρώσεως ἀποφάσεως Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς καθορίζουσας τὴν ἀξίαν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς καὶ περὶ διαφόρων δασμολογικῶν διευκολύνσεων ἐπὶ ἐκκρεμοτήτων κλπ.». ... 2

Ν Ο Μ Ο Ι

(1)

Περί τοποθετήσεως διαθεσίμων τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου καὶ συστάσεως παρ' αὐτῷ ἐνεχυροδανειστηρίου «Δαϊκῆς Πίστεως».

Νόμος 5834

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Μέρος τῶν διαθεσίμων τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, ἔκτ' ἐφεξῆς ἀποτελεῖ ἰδίαν Διεύθυνσιν ὑπαγχομένην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τοποθετήσεις ἐνεχυροδανειστηρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 295 (Τεύχος Α') τῆς 5 Ὀκτωβρίου ἐ. ε. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐνεχυριάσιμα εἶναι κινητὰ ἀντικείμενα ἐκ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, κοσμήματα, πολύτιμοι λίθοι, ἐπιπλα, μεταλλικὰ πρᾶγματα οἰκιακῆς χρήσεως, ἐργαλεῖα, μηχαναὶ, μουσικὰ ὄργανα καὶ ἐν γένει πᾶν κινητὸν ἀντικείμενον ἀνεγνωρισμένης χρησιμότητος, ἐφ' ὅσον ἡ φύλαξις αὐτοῦ δὲν εἶναι δυσχερὴς καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ὑπόκειται εἰς εὐκόλον φθορὰν ἢ εἰς ἀπρόβλεπτον καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον σημαντικὴν ἀπώλειαν τῆς τιμῆς του ἐν τῇ ἀγορᾷ.

2. Ὡς ἐνέχυρα δὲν γίνονται δεκτὰ :

α) Ἐνδύματα καὶ καλύμματα ἐξ ὑφασμάτων, παράσημα, διάσημα καὶ ἀριστεῖα.

β) Ἐφθαρμένα, ἀκάθαρτα, εὐθραυστα, εὐφθαρτα καὶ εὐφλεκτὰ ἀντικείμενα.

γ) Χειροτεχνικὰ Ἐργαλεῖα.

δ) Ἀντικείμενα φέροντα διακριτικὰ γνωρίσματα ἰδιοκτησίας, ἐφ' ὅσον ὁ δανειζόμενος δὲν ἀποδεικνύει τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου νόμιμον κυριότητα αὐτοῦ.

ε) Ἀντικείμενα τὰ ὅποια δύναται βασίμως νὰ θεωρηθῶν ὡς μολυσματικὰ.

Πᾶς ἕτερος παρέχων τοιαῦτα δάνεια ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ ὀριζόμενων τιμωρεῖται αὐτεπαγγέλτως διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δραχμῶν 30.000.

καὶ στ) «Ἐμπορεύματα» δηλαδὴ ἀντικείμενα προσκομιζόμενα παρὰ προσώπων ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Ἐμπόρου, εἴτε δηλωμένη εἴτε συγκεκαλυμμένη εἶναι ἡ ιδιότης αὕτη, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ προϊόντων ἐγχωρίου οἰκιακῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς βιοτεχνίας τοῦ ἐνεχυριαστοῦ.

3. Ἐνεχυριάσιμοι εἶναι ἐπίσης κινητὰ ἀξίαι, ἥτοι κρατικαὶ ἢ ἡγγυημέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους ὁμολογίαι, ὁμολογίαι προσώπων Δημῶν δικαίου καὶ ὑποθηκικαὶ ὁμολογίαι. Ἵνα γίνωσι δεκτὰ εἰς ἐνέχυρον ἄλλαι κινητὰ ἀξίαι, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένης Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς, εἰδικῶς δι' ἐκάστην περίπτωσιν λαμβανομένη.

Ἀναγκαία προϋπόθεσις τῆς παραδοχῆς εἰς ἐνεχυρίασιν οἰουδήποτε τίτλου εἶναι ἡ διαπραγματεύσεις αὐτοῦ ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ.

4. Ἡ «Δαίκη Πίστις» δύναται νὰ ἐνεργῇ καὶ προσεφλήγῃς ἢ δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἀποδείξεων μισθῶν καὶ συντάξεων δημοσίων ἢ ιδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν καὶ ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ὁρισθησόμενα.

5. Τὸ δικαίωμα παρασχῆς δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 καὶ 4 ἀντικειμένων παρέχεται μονοπωλιακῶς εἰς τὸ παρὸν ἐνεχυροδανειστηρίον.

6. Τὰ ἐν παραγράφῳ 1 δάνεια καὶ ἐν παραγράφῳ 4 προσεφλήγῃς ἢ δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἀποδείξεων μισθῶν καὶ συντάξεων δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ιδιωτικῶν τοιούτων ἢ ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου, προτιμῶνται τῶν ἄλλων ἅτινα γίνονται μόνον ἐφ' ὅσον αἱ συνθήκαι ἐπιτρέπουσι.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἐλάχιστον ποσὸν τῆς συναμολογήσεως δανείου ὀρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν (100).

2. Εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον δὲν δύναται νὰ παραχωρηθῇ δάνειον πλεόν τῶν δραχμῶν 15.000 (δέκα πέντε χιλιάδων) ἀνεξαρτήτως ἐὰν πρόκειται περὶ ἐνὸς δανείου ἢ πλειοτέρων γινόμενων κατὰ διαφόρους ἐποχάς. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ περιορῇ τὸ ποσὸν τοῦτο, δύναται δὲ καὶ νὰ τὸ ἀυξήσῃ μέχρι τὸ πολὺ τοῦ διπλασίου, ἀλλὰ τοῦτο μόνον προκειμένου περὶ δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ χρυσοῦ, κοσμημάτων ἢ πολυτίμων λίθων.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ εἰς ἐνέχυρον προσφερόμενα ἀντικείμενα ἀποτιμῶνται ὑπὸ ἐκτιμητοῦ ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ἀξίας πωλήσεως.

2. Τὸ παρεχόμενον δάνειον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 2) 3 τῆς ἀποτιμηθείσης ἀξίας ἐπὶ ἀντικειμένων ἐκ χρυσοῦ, τὰ 3) 5 ἐπὶ ἀργυρῶν ἀντικειμένων, πολυτίμων λίθων καὶ βιοτεχνικῶν προϊόντων, τὸ 1) 2 ἐπὶ ἀντικειμένων οἰκιακῆς χρήσεως, ἐὺ 1) 2 τῆς χρηματιστηριακῆς ἀξίας, ἐνὶ ἁνωτέρας ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς ὀνομαστικῆς, ἐπὶ τῶν ἐνεχυριασίων κινήτων ἀξιών.

3. Προκειμένου περὶ κοσμημάτων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀξία τῆς τέχνης ἢ τῆς ἀρχαιότητος.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰ δάνεια συναμολογοῦνται τοῦλάχιστον διὰ τρίμηνον καὶ κατὰ μέγιστον δι' ἐν ἐξάμηνον. Ὁ τόκος εἰσπράττεται προκαταβολικῶς τοῦλάχιστον δι' ἐν τρίμηνον.

2. Ὁ ὀφειλέτης δύναται νὰ ζητήσῃ δικαιοματικῶς δύο ἀνανεώσεις ἀνὰ ἓν τρίμηνον. Ἐκάστη ἀνανέωσις γίνεται μετὰ νέαν ἀποτίμησιν τοῦ ἀντικειμένου, ἐπιτρέπεται δὲ μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ ἐνεχυριστὴς θὰ καταβάλῃ τοὺς τυχόν καθυστερουμένους τόκους καὶ μόνον κατόπιν προσαγωγῆς τῆς ἐνεχυροποδείξεως.

Ἄρθρον 6.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ παραχώρησις δανείου εἰς πρόσωπα μὴ ἐξωδισμένα δι' ἐπισήμως κεχωρῶμένου δελτίου ἢ ἄλλου ἀποδεικτικοῦ ταυτότητος ὡς καὶ εἰς πρόσωπα μὴ συμπληρώσαντα τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἡ συναμολογήσις δανείου πρὸς τοιούτους ἀνῆλικους δύναται νὰ γίνῃ μόνον τῇ συναίνεσει τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἐπιτρόπου. Παραχωρούμενον ὅμως τοιούτον δάνειον ἐκ πλάνης δὲν θεωρεῖται ἄκυρον τῆς ἐνεχυριάσεως παρὰ μνηστικῆς ἰσχυρᾶς.

2. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις δανείων εἰς πάντα ἀσκοῦντα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐνεχυροδανειστοῦ ὡς καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου.

3. «Μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 2 ἐδάφιον 5 τοῦ παρόντος νόμου, ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὸ κοινὸν ποινικὸν καὶ ἀστικὸν δικαίον εὐθύνης τιμωρεῖται αὐτεπαγγέλτως πᾶς ἐνεχυριάζων ἐν γνώσει πράγμα ἐφ' οὗ δὲν κέκτηται δικαίωμα πλήρους ἰδιοκτησίας, μὴ παραβλαπτομένων ὅμως τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐν πλειστηριασμῇ καθισταμένων ἀγοραστῶν τοῦ ἐνεχύρου.

Διὰ τὴν ἐνεχυρίασιν πράγματος ἀξίας ἄνω τῶν δραχμῶν 5000 ὁ ἐνεχυριάζων ὀφείλει νὰ προσκομίσῃ τίτλους βεβαιωτικούς τῶν ἐπὶ τοῦ πράγματος δικαιωμάτων του. Πᾶσα ἀξίωσις τρίτων ἐπὶ τῶν ἐνεχυριζομένων πραγμάτων περιορίζεται ἐνῤντι τῆς Δαίκης Πίστεως μόνον εἰς ἀξίωσιν ἐπὶ τοῦ μετὰ τὸν πλειστηριασμὸν ἀπομένοντος ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου πιστωτικοῦ ὑπολοίπου.

Διαρκούντος τοῦ δανείου ἐπὶ ἐνεχύρῳ, δύναται ὁ τυχὼν διεκδικῶν δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἐνεχυριασθέντος πράγματος, νὰ παραλάβῃ τοῦτο παρὰ τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου προκαταβάλλων τὸ παρὰ τούτου χορηγηθὲν δάνειον μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων, πάντοτε ὅμως κατόπιν ἀδείας τοῦ Εἰρηνοδίκου δικάζοντος ἐκ τῶν ἐνόντων μετὰ προηγουμένην ἀκρόασιν τοῦ ἐνεχυριάσαντος.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔχει προσωρινὴν ἰσχύν, ὁ δικαιωθεὶς δὲ τρίτος διεκδικητὴς θεωρεῖται μεσεγγυούχος τοῦ πράγματος μέχρις οὗ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον κρίναι ὀριστικῶς.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησης ἐνεχυριασμένου ἀντικειμένου γίνεται μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μηνὸς τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τοῦ δανείου, ἂνευ ἐπιταγῆς ἢ εἰδοποιήσεως πρὸς τὸν ὀφειλέτην.

2. Ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλειστηριαμοῦ ἀνακοινεῖται δεκαπέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριαμοῦ διὰ καταχωρήσεως προγράμματος εἰς εἰδικὸν βιβλίον ἀνοικτὸν εἰς πάντα βουλομένον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ καταστήματος, ἔνθα λειτουργεῖ τὸ Ἐνεχυροδανειστήριον καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συναλλαγῶν αὐτοῦ εἰς περιέλεπτον θέσιν.

3. Κατὰ τὸ αὐτὸ δεκαπενθήμερον τὰ πρὸς ἐκποίησιν ἀντικείμενα ἐκτίθενται εἰς κοινὴν θέαν ἐντὸς εἰδικῆς «αἰθούσης Ἐκθεμάτων» τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου, ἀνοικτῆς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ κοινόν.

Ἄρθρον 8.

1. Ὁ πλειστηριασμὸς γίνεσθαι ἐνώπιον εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν μελῶν ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν αἰθούσαν τῶν συναλλαγῶν.

2. Χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἐνέχυρα δὲν δύναται νὰ κατακυρωθῶσι κάτω τῆς τρεχούσης ἀξίας τοῦ χρυσοῦ ἢ τοῦ ἀργύρου.

3. Τὰ ἔξοδα πωλήσεως ὑπολογίζονται εἰς 3ο) ο μὲ ἐλάχιστον ὅρον δραχμῶν 5, εἰς βάρος τοῦ ἐνεχυριαστοῦ.

4. Αἱ κινήται ἀξίαι ἐκποιεῖνται εἰς τὸ Χρηματιστήριον μέσῳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τῶν σχετικῶν ἐξόδων βαρυνόντων τὸν ὀφειλέτην. Προκειμένου περὶ τίτλων, ὧν ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς δισχιλίας δραχμὰς ἡ ἐκποίησης δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἰδιωτικῶς, ἐφ' ὅσον ἐπιτυγχάνεται ἡ χρηματιστηριακὴ τιμὴ.

5. Ὁ ὀφειλέτης δύναται νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ δάνειον καὶ ἀντὶ τῆς ἐνεχυριασθέντος ἀντικειμένου μέχρι τῆς προηγουμένης ἡμέρας τῆς ἐκπληστηριάσεως. Οὐδεμίαν ἐνστασιν ἢ ἀντίρρησην εἰς τὴν πώλησιν δύναται νὰ παρακωλύσῃ τὴν ἐκπληστηρίαν.

"Άρθρον 9.

Ἀπαγορεύεται, τῆς πράξεως οὗσης ἀπολύτως ἀκύρου, ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 30-000 ἐπιβαλλομένης αὐτεπαγγέλτως εἰς οἰονδήποτε τῶν συμβαλλομένων, ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον συντελουμένη πώλησις, ἐγκώρησις, ὑπισθογράφησις, ἐνεχυρίσας καὶ ἐν γένει ἐμπορία τῶν ἐνεχυραποδείξεων τῆς Λαϊκῆς Πίστεως.

"Άρθρον 10.

1. Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῆς δανειστικῆς ἐνεχυραποδείξεως ὁ δανεισθεὶς ὀφείλει νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς σχετικὴν δήλωσιν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου, ἣτις υποχρεοῦται νὰ δεχθῇ καὶ ἐγγράφῃ τὴν εἰρημένην δήλωσιν ἐπὶ τοῦ βιβλίου ἐνεχυρίσεως.

2. Ὁ δανεισθεὶς ὅστις ἔχει ἀπολέσῃ τὴν ἐνεχυραποδείξιν του δὲν δύναται νὰ ἀποσύρῃ τὸ ἐπ' αὐτῆς ἀναγραφόμενον ἐνέχυρον πρὸ τῆς λήξεως τῆς διὰ τῆς ἐνεχυρίσεως ὁρισθείσης προθεσμίας. Καὶ ὅταν κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ταύτης θὰ ἔχη ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὸν εἶτε ν' ἀποσύρῃ τὸ ἐνέχυρόν του, εἶτε νὰ λάβῃ τὴν ἐκ γενομένης τυχὸν ἐκποιήσεως ἐπὶ πλείον προκύπτουσαν διαφοράν, υποχρεοῦται ὁ δανεισθεὶς νὰ δώσῃ εἰδικὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ πάσης εὐθύνης τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου καὶ ἐγγυήσιν προσώπου ἐγκατεστημένου καὶ ἀνεγνωρισμένου ὡς φερεγγύου, ἢ ἄλλην τοιαύτην, κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς ὁρισθόμενα.

3. Πᾶσα ἀπαίτησις παντὸς τρίτου κομιστοῦ ἐνεχυραποδείξεως ἀποστένεται μετὰ ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

"Άρθρον 11.

1. Τὰ συμβόλαια, τὰ βιβλία, τὰ πρακτικὰ πωλήσεως, οἱ αὐτὴν ἀποδείξεις καὶ ἐγγράφα σχετικὰ μὲ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἀπεπληρωμὴν τῶν δανείων ἐπ' ἐνέχυρῳ ἀπαλλάσσονται παντὸς οἰουδήποτε τέλους.

"Άρθρον 12.

1. Τὰ δοθέντα εἰς ἐνέχυρον ἀντικείμενα θεωροῦνται ὑπὲρ γὰρ διὰ τὴν δανεισθεῖσαν ποσότητα, τοὺς τόκους, προμήθειαν καὶ πᾶσαν ἄλλην δαπάνην οἰουδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν, καὶ ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἀπεκτιθῇσαν παρὰ τοῦ ἐνεχυρίσαντος δὲν κατὰσχωνται δὲ οὔτε διεκδικοῦνται ἐξ οἰουδήποτε αἰτίας.

2. Ἐὰν τὸ παρακατατεθὲν ἐνέχυρον εἶναι βεβαρυμένον ὑπὸ δικαιώματος τρίτου τινός, τοῦ δικαιώματος τούτου προηγείται κατὰ τάξιν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου.

"Άρθρον 13.

1. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν προέκυψεν ἐκ τῆς πωλήσεως πλεόνασμα πέραν τοῦ δανεισθέντος κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων, προμήθειας καὶ ἐξόδων, παραμένει τούτο ἐπὶ δύο ἔτη ἄτοκον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐνεχυραστοῦ. Μετὰ πᾶσαν ἐκπλειστηρίαν ἐν ἐνέχυρῳ, γνωστοποιεῖται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος λεπτομερῶς τὸ μετὰ τὴν ἀφάρσεις τῶν ὀφειλομένων κεφαλαίων, τόκων, καὶ ἐν γένει ἐξόδων ἀπομείνον ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου πιστωτικῶν ὑπολοίπων, μετὰ πάροδον δὲ διετίας ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης παραγράφεται ὑπὲρ τῆς Λαϊκῆς Πίστεως πᾶσα ἀξίωσις τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ τοῦ υπολοίπου τούτου.

2. Ἐὰν ἐκ τῆς πωλήσεως ἄλλων ἐνεχυρῶν τοῦ αὐτοῦ ἐνεχυραστοῦ προέκυψεν ἄλλοιμα, χρησιμοποιεῖται πρὸς κάλυψιν τοῦ τυχόν τούτου πλεόνασμα.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐξοφληθῇ τὸ δάνειον, ἀλλὰ τὸ ἀπαλλαγὴν τῆς ἐνεχυρίσεως ἀντικείμενον δὲν ἀποσυρθῇ, μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν ἐνεχυριζόμενον ὅτι ἐξοφλήθη τὸ δάνειον ἐκποιεῖται, τὸ δὲ ἀντίτιμον μείον τῶν ἐξόδων παραμένει ἄτοκον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δικαιοῦχου, παραγραφόμενης τῆς ἀπαίτησεως μετὰ δύο ἔτη.

"Άρθρον 14.

1. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ ἐνεχυρασθὲν ἀντικείμενον ἀπωλέσθῃ ἢ ἐκλάπη, ἐκτὸς ἐὰν τὸ γεγονός τῆς ἀπωλείας ἢ ἀφαιρέσεως ἐπισυνέβῃ συνεπείᾳ ἀνωτέρας βίας, ὁ δικαιοῦχος δικαιούται εἰς ἀποζημίωσιν συνισταμένην εἰς τὴν ἀποτιμηθεῖσαν ὅξιν διὰ τὰ ἀντικείμενα ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, διὰ δὲ τὰ ἄλλα εἰς τὴν ἀποτιμηθεῖσαν ἄξιν πλέον ἐνὸς ὀγδού.

2. Διὰ τὰς κινήτας ἀξίας καταβάλλεται ἡ χρηματιστηριακὴ τιμὴ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς. Ἐν περιπτώσει ὑποτιμῆσεως τοῦ ἐνεχυρασθέντος ἀντικειμένου κατὰ τὸ 1)3 τοῦλάχιστον, διαρκούσης τῆς ἐνεχυρίσεως, ζητεῖται ἡ καταβολὴ ποσοῦ γαλύπτοντος τὴν διαφοράν. Ἡ μὴ ἄμεσος καταβολὴ τούτου καθιστᾷ ληξιπρόθεσμον τὸ δάνειον.

"Άρθρον 15.

1. Εἰς τὸ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου προστίθενται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τρία νέα μέλη, ὁριζόμενα, ἐπὶ πενταετῇ ἑκάστον θητεία, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατὰ τὴν προτάσεως τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου συνεδριάζοντος διὰ τῶν υπολοίπων μελῶν αὐτοῦ, ἐκλεγόμενα δὲ μετὰξὺ προσώπων ἐχόντων ἀνωτέραν οἰκονομικὴν μόρφωσιν ἢ πείραν καὶ ἀποδεδειγμένως ἐγκυφάντων εἰς τὰ ζητήματα τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου, ὡς τοῦτο συνιστᾶται διὰ τοῦ παρόντος νόμου. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας μετὰξὺ τῶν μελῶν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ οἰουδήποτε θέματος νικᾷ ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

2. Οἱ ὡς ἄνω τρεῖς εἰδικοὶ σύμβουλοι μετέχουν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ τοιοῦτοι, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τούδε ἰσχυουσῶν διατάξεων, εἰς τὴν σύνθεσιν καὶ τὰς ἐργασίας τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, ἀπὸ κοινοῦ δὲ μετὰ δύο ἐτέρων ἐκ τῶν συναδέλφων των, ἥτοι τοῦ ἐν τῷ Συμβουλίῳ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων, ἀποτελοῦσιν ἰδίαν πενταμελὴ Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τῆς «Λαϊκῆς Πίστεως».

"Άρθρον 16.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται πάντα τὰ κατ' αὐτὸ, ἀποφασίζουσα ἐπὶ ὅλων τῶν ἀναγκαζόμενων εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὰς ἐργασίας του ζητημάτων.

"Άρθρον 17.

1. Εἰδικώτερον ἡ διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ προβαίνει εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Ἑσωτερικοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ τῶν ἀναγκαζόμενων διὰ τὸν Κανονισμῶν Ὑπηρεσίας πρὸς ρύθμισιν τῶν διαφορῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν παροχὴν δανείων ἐπ' ἐνέχυρῳ. Οὗτω θέλουν διακανονισθῇ τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶν ἰδίᾳ τὴν ἐν γένει ὀργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας, τὰ δικαιώματα τὰ καθήκοντα, τὰς εὐθύνας καὶ τὰς ἐγγυήσεις τοῦ προσωπικοῦ τὸν τύπον τῶν δανειστικῶν συμβολαίων, ἀποδείξεων καὶ παντὸς ἐγγράφου, τὴν κατάρτισιν τῶν λογιστικῶν βιβλίων, τὸν μηχανισμόν τῶν ἐγγράφων, τὴν σύνταξιν τοῦ ἱσολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ, τὸ ἀναγκαῖον περιεχόμενον τῆς ἐτήσιας ἐκθέσεως τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου, τὸν τρόπον τῆς ἀ

ποτιμησης και της ευθύνης του εκτιμητού, το επιτόκιον των δανείων, την προμήθειαν και τα έξοδα δια την φύλαξιν και συντήρησιν των αντικειμένων, την ασφάλισιν των αντικειμένων, τον τρόπον του υπολογισμού του τόκου, τας λεπτομερείς της παρακαταθέσεως ή αναλήψεως των ενεχυρίων, της ανανέωσης του δανείου και της αναγκαστικής εκποιήσεως, τον αριθμόν και την ὀργάνωσιν τῶν Γραφείων εἰς ἄλλας, πλὴν τῆς πρωτεύουσας, πόλεις, ἅτινα θὰ παρέχωσι τοιαῦτα δάνεια, τὴν ἔκτασιν τῆς εἰθύνης τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου διὰ τὴν βλάβην των ενεχυριαζομένων αντικειμένων, καὶ ὅ,τι ἤθελε κριθῇ ἀναγκαῖον διὰ τὴν εὐχερύτεραν λειτουργίαν τῆς ἐνεχυροδανειστικῆς τούτης ἐργασίας.

«2. Τὸ Ἐνεχυροδανειστήριον Ζακύνθου (Monte di Pietà) δύναται νὰ συνεχίσῃ καὶ ἐπεκτείνῃ τὰς ἐργασίας του ὡς παράρτημα τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένου ἐνεχυροδανειστηρίου, ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητήσει τοῦτο τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ζακυνθίων, διὰ πράξεως αὐτοῦ υποβαλλομένης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας».

«3. Τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως, αἱ ὁικονομικαὶ συνθήκαι καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς διοικήσεως αὐτοῦ κανονισθῇσονται διὰ Διατάγματος ἐν προσαρμογῇ πρὸς τὸν παρόντα νόμον».

Ἄρθρον 18.

1. Ὁ ἐσωτερικὸς Ὄργανισμὸς καὶ οἱ εἰδικοὶ Κανονισμοὶ ἐργασιῶν ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου των Ταχυδρομικῶν Ταμειευτηρίων καὶ κυροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δημοσιευμένης εἰς τὸ Δελτίον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῆς «Λαϊκῆς Πίστεως» συνέρχεται εἰς εἰδικὰς, ἐκτὸς τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, συνεδριάσεις, διὰ τὰ ζητήματα τῆς ἀρμοδιότητός της ἐν σχέσει μετὰ τὸ Ἐνεχυροδανειστήριον.

2. Ἡ διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς Πρόεδρον, ἀντιπρόεδρον καὶ ἐντεταλμένον Σύμβουλον, ἐκτελοῦντα χρέη διευθυντοῦ καὶ ὅστις δέον νὰ μὴ εἶναι ἐκ τῶν δημοσίων υπαλλήλων, εὐρίσκεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ καὶ ἀποφασίζει διὰ τῆς παρουσίας καὶ τῆς ψήφου τριῶν τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν τῆς. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς δι' οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς διὰ τὰς εἰδικὰς συνεδριάσεις της, πάντως οὐχὶ πλείονας τῶν τεσσάρων κατὰ μῆνα, κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διὰ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμειευτηρίου ἰσχυόντων, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1933 σχετικοῦ Διατάγματος. Ὁ ἐκτελὼν χρέη Διευθυντοῦ τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου ἐντεταλμένος Σύμβουλος λαμβάνει πρὸςθέρως ἀποζημίωσιν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μέχρι δραχμῶν τὸ πολὺ πέντε χιλιάδων, μηνιαίως.

Ἄρθρον 20.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Π. Διατάγματος, ἐφ' ἧς ἀπὸ ἐκδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐπενηχῶσιν αἱ δέουσαι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις εἰς τὰς διατάξεις τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμειευτήριον κανονιστικὰς διατάξεις, ἵνα γίνῃ ἡ δέουσα προσαρμογὴ τῆς ὀργανώσεώς του εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπόμενας ἐργασίας τοῦ παρ' αὐτῷ Ἐνεχυροδανειστηρίου «Λαϊκῆς Πίστεως».

2. Διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων μετὰ πρότασιν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Λαϊκῆς Πίστεως ἐπίσης δύναται νὰ κανονίζονται εἰδικῶς :

α') Ὁ τρόπος καθορισμοῦ τῶν εἰς τὴν «Λαϊκὴν Πίστιν»

χρησιμοποιητέων ἐκάστοτε διαθεσίμων τοῦ Ταχ. Ταμειευτηρίου.

β') Ἡ σύνθεσις καὶ τὰ ἀναγκαῖα προσόντα τοῦ προσωπικοῦ, τὸ ὅποιον προσλαμβάνεται κατὰ προτίμησιν διὰ μετατάξεως ἢ ἀποσπάσεως προσωπικοῦ τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας ἢ διορισμοῦ διατελεσάντων τοιούτων, ἀποκλειομένων τῶν περιλαμβανομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 τοῦ νόμου 3811, ἢ τῶν ἐχόντων δίπλωμα τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν ἢ τραπεζικὴν προϋπηρεσίαν.

γ') Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ μισθοδοσία τῶν ὀργανικῶν καὶ ἐκτὰ κτιῶν θέσεων τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου.

δ') Ὅμοιος αἱ ἐκ τῆς προσθέτου ταύτης ὁμοδιότητος ἐπαίτηθησέμεναι εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμειυτηρίου, ἰδίᾳ ἡ πρὸς νομικὴν παρακολούθησιν καὶ διαχείρισιν πάσης ἐπὶ τῶν τοποθετήσεων του προκυπτούσης τυχὸν ἀμφισβήτησεως καὶ διαφορᾶς ἀναγκαζύσα ὑπηρεσία Νομικοῦ Συμβούλου, καὶ

ε') Ἡ ἐξ ἀρμοδίων προσώπων ἀνωτέρας οἰκονομικῆς μορφώσεως καὶ κοινωνικοῦ κύρους σύστασις καὶ ὀργάνωσις εἰδικῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐξ ὧν τὰ μὲν τρία μέλη ὀρίζονται ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὸ Β' Τμήμα τοῦ Ἀνωτάτου Συγκοινωνικοῦ Συμβουλίου τὰ δὲ δύο ὀρίζονται ἐπὶ θητεία τριετεί κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη μὴ ἀπολαμβάνουσα οὐδεμιᾶς ἀμοιβῆς ἀσχετὴ τὴν ἐνωτάτην ἐποπτείαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμειυτηρίου καὶ τῆς Λαϊκῆς Πίστεως καὶ υποβάλλει δις τοῦ ἔτους τὰς σχετικὰς γνώμας καὶ παρατηρήσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθῇτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Αἰελεσίᾳ τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς
Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1933.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

(2)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ)τος «περὶ κυρώσεως ἀποφάσεως Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς καθοριζούσης τὴν ἀξίαν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς καὶ περὶ διαφόρων δασμολογικῶν διευκολύνσεων ἐπὶ ἐκκρεμοτήτων κλπ.».

Νόμος 3852

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 20 Ἰουλίου ἐ. ἔ. Ν. Διάταγμα «περὶ κυρώσεως ἀποφάσεως Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».

κονομίας τῆς καθορίζουσας τὴν ἀξίαν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς καὶ περὶ διαφορῶν δασμολογικῶν διευκολύνσεων κλπ.». τὸ δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 206 τῆς 22 Ἰουλίου ἐ. ἔ. τεύχ. Α' φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως ἀποφάσεως Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς καθορίζουσας τὴν ἀξίαν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς καὶ περὶ διαφορῶν δασμολογικῶν διευκολύνσεων ἐπὶ ἐκκρεμοτήτων κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ τὰ ὑπ' ἀριθ. 983 καὶ 1003 πρακτικὰ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1932 ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ νέου καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς κλπ.» ἡ ἰσχύουσα ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1932 καὶ δημοσιευθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1932 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ἀριθ. 119 τεύχος Β' τροποποιουμένη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως τοῦ παρόντος νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλὴν ὡς πρὸς τὸ ἐξῆς σημείον.

Ἀξία μεταλλικῆς δραχμῆς 25 ἀντὶ 30 ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῆς κλάσεως 270 ἑδαφ. θ'.

Ἄρθρον 2.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τελειωτικοῦ διακανονισμοῦ παλαιῶν τελωνειακῶν ἐκκρεμοτήτων ὁρίζεται ὅτι ἡ διὰ τῶν δύο ἀποφάσεων τῆς 19 Μαΐου 1932 καὶ 2 Δεκεμβρίου 1932 ἐπεληλυθούσα ρύθμισις τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς δὲν ἐφαρμόζεται :

α) Ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τῶν ὅπως δὴποτε ἀποταμιευθέντων εἰς τὰς δημοσίας, τὰς γενικὰς καὶ τὰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1930 καὶ δι' οἰονδήποτε λῖνον μὴ ἀναλωθέντων εἰσέτι. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου 3) ἐμπορεύματα τῶν δασμολογικῶν κλάσεων 208, 221, 222, 223, 235, 237 β', 245, 246 καὶ 260 Α—Κ, ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποταμιευθέντων εἰς ἀπάσας τὰς ὡς ἄνω ἀποθήκας μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1931. Ὡς χρόνος ἀποταμιεύσεως λογίζεται ἡ ἡμέρα τῆς συντάξεως τῆς οἰκείας πράξεως ἀποταμιεύσεως ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου Διαμετακομίσσεως.

Ἐπὶ ἐμπορευμάτων τῆς κλάσεως 272 ὡς καὶ ἐπὶ ὕλικῳ ἀποκλειστικῶς χρησίμου εἰς τὸν στρατὸν ὅπως δὴποτε ἀποταμιευθέντων εἰς οἰανδήποτε τῶν ἀνωτέρω ἀποθηκῶν δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1925 καὶ μὴ ἀναλωθέντων εἰσέτι, ἡ ἀξία τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ὁρίζεται ἴση πρὸς δραχμὰς χαρτίνας πέντε (5).

Ὡς ἐν ἀποταμιεύσει λογίζονται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ τὰ ἐμπορεύματα τὰ ἀποταμιευθέντα ὅπως δὴποτε ἐν τῇ Ἐλευθέρᾳ Ζώνῃ Θεσσαλονίκης.

β) Ἐπίσης δὲν ἐφαρμόζονται αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ὀφειλῶν τῶν προσερχομένων ἐξ ἐλλειμμάτων ἐμπορευμάτων ἀποταμιευθέντων μέχρι 6 Αὐγούστου 1931 ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 5252 ἡ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1931, προκειμένου περὶ ἐμπορευμάτων τῶν κλάσεων 208, 221, 222, 223, 235, 237 β', 245, 246 καὶ 260 Α—Κ ὅπως δὴποτε ἐξακριβωμένων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως παλαιῶν ὀφειλῶν ἐξ εἰσπραγτικῶν τελῶν γεγεννημένων μέχρι τῆς 1 Ἰανουα-

ρίου 1932, κατὰ παρέκκλινιν τῆς γενικῆς ἀρχῆς τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ κώδικος νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος.

γ) Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῶν τῆς ἀγγλικῆς ἀεροπορικῆς ἐταιρείας Ἰμπήριαλ Αἶρ Ἐργουέιζ ἐξ εἰσπραγτικῶν τελῶν καυσίμων καὶ λιπαντικῶν ὑλῶν καταναλωθεισῶν πρὶ τῆς 20ῆς Μαΐου 1932.

δ) Προκειμένου περὶ ταχυδρομικῶν δεμάτων χρεωθέντων μέχρι 3 Δεκεμβρίου 1932 συμπεριλαμβανομένης δὲν ἐφαρμόζεται ἡ ἀπόφασις τῆς 2 Δεκεμβρίου 1932, ἐφαρμόζεται ὅμως ἡ τῆς 19ης Μαΐου 1932.

Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων α', β', καὶ γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ ἀξία τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐφειλομένων εἰσπραγτικῶν τελῶν καὶ λοιπῶν παρομαρτούντων φόρων ὁρίζεται ἴση πρὸς δραχ. 15.

2. Ἐπὶ πρώτων ὑλῶν εἰσαγομένων ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ πρὸς μεταποίησιν εἰς βιομηχανικὰ προϊόντα προοριζόμενα δι' ἐπανεξαγωγὴν, εἰς περίπτωσιν μὴ πραγματοποιήσεως τῆς ἐπανεξαγωγῆς, καταβάλλονται οἱ δασμοὶ οἱ ἰσχύοντες κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ παραλαβῆς ὑπολογιζόμενοι πρὸς συντελεστὴν μεταλλικῆς δραχμῆς 15. Ἡ παρούσα ἐξαίρεσις ἰσχύει μόνον διὰ τὰς πρώτας ὕλας τὰς παραληφθεῖσας μέχρι τῆς 19 Μαΐου 1932.

3. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἰσπράττεται ὁ ἀπλοῦς μέγιστος δασμὸς ἀντὶ τοῦ δεκαπλοῦ, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐμπορευμάτων προσελύσεως χωρῶν, μεθ' ὧν δὲν συνδέεται ἡ Ἑλλάς συμβατικῶς, ἂν ἡ πληρωμὴ γίνῃ ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1933—34.

4. Τὰ ἐπὶ σκοπῷ ἱκανοποιήσεως τοῦ Δημοσίου συμφώνως τῷ νόμῳ 3387 τοῦ 1927 παρακατατεθέντα ἀνεπιφυλάκτως εἰσπραγτικὰ τέλη θεωροῦνται ὡς ὀριστικῶς εἰσπραχθέντα παρὰ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παρακαταθέσεως.

5. Κυροῦνται πάσαι αἱ διαταγαὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν αἱ ρυθμισασαι ἐπιεικέστερον τῶν μέχρι σήμερον ἰσχυόντων, περιπτώσεις παλαιῶν ὀφειλῶν, περὶ ὧν τὸ παρὲν ἄρθρον.

Γὰ τυχὸν καταβληθέντα καὶ ὀριστικῶς εἰσπραχθέντα ἐπὶ πλεόν τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὀριζομένων ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιστρέφονται.

6. Αἱ παρὰ τοῖς Τελωνείοις Πειραιῶς ἐκκρεμοῦσαι πράξεις ἀποταμιεύσεως ἐμπορευμάτων ἐν δημοσίαις ἀποθήκαις ἀπενταμιευθέντων μέχρι τέλους τοῦ ἔτους χ'λ'ια ἑνεακῆς εἰκοσι (1920) λογίζονται ἐξωφλημένοι, ἐφ' ὅσον διὰ πρακτικῶν συντασσόμενου παρ' οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Τελωνείων ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ διευθυντοῦ Τελωνείων Πειραιῶς καὶ τοῦ ἀρμοδίου τελώνου βεβαιωθῇ ὅτι τὰ ἐν ταῖς ἀνωτέρω πράξεσιν ἀναγραφόμενα ἐμπορεύματα δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν τελωνείων Πειραιῶς εἴτε παραληφθέντα ὑπὸ τῶν Συμμάχων, εἴτε ἄλλως πῶς ἀπολεσθέντα ἢ καταστραθέντα.

7. Ἐμπορεύματα ἀλλοδαπῆς προσελύσεως παραμείναντα ἐν τελωνειακῇ ἀποταμιεύσει ἀποσταλέντα δὲ ἐκείθεν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ εὐρισκόμενα κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος ἐν ταῖς Ἐλευθέραις Ζώναις Πειραιῶς ἢ Θεσσαλονίκης, ἐὰν ἐπανεσυχθῶσιν εἰς Ἑλλάδα μετὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος θεωροῦνται ὡς εὐρισκόμενα ἐν συνεχείᾳ ἕκτοτε ἀποταμιεύσει ὑπαρόμενα εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐὰν ἐκτελωνισθῶσιν πρὸς παραλαβὴν καὶ ἀνάλωσιν ἐν τῇ ἑταίρᾳ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐκτελωνισμοῦ ἤθελεν ἀποδειχθῇ διὰ πιστοποιητικῶν τῶν ἀρμοδίων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Τελωνειακῶν ἀρχῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Προξενικῶν τοιούτων ὅτι τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα ἀπὸ τῆς ἀποστειλῆς τῶν ἐξ Ἑλλάδος εἰς ἀλλοδαπὴν

παρέμειναν εις τὰς ἀποθήκας τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Τελωνειακῶν ἀρχῶν καὶ ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τούτων ἐπεστράφησαν εἰς Ἑλλάδα.

8. Τὸ παρὸν ἄρθρον ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἀφορᾷ ἀντικείμενα λαθρεμπορίας πλὴν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπὶ πασῶν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου οἱ ὀφειλόμενοι τόκοι ὑπερμερίας ὀρίζονται εἰς 3 ο) ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1933, ἀπαλλασσόμενων τῶν ὀφειλετῶν διὰ τοὺς μέχρι τῆς χρονολογίας ταύτης ὀφειλομένους τόκους, ἀλλὰ μὴ ἐπιστρεφόμενων τῶν ἤδη καταβληθέντων.

Ἡ καταβολὴ τοῦ συνόλου τῶν ὀφειλῶν τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου διὰ Διατάγματος καὶ τῶν τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἰς 60 ἴσας μηνιαίας δόσεις ἀρχομένης ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1933 καὶ ἄνευ παροχής νέων ἐγγυήσεων, παραλεινοῦσιν ἰσχυρῶν τῶν ἤδη ὁπωσδήποτε παρεσχημένων τοιούτων. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ὀρίσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐκ τοιαύτης αἰτίας χρέους εἰς ὀλιγωτέρας τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἐδαφίῳ ὀριζομένων δόσεων. Μέχρις ἐξακριβώσεως τοῦ ἐξ ἐλλείμματος χρέους ὁ ὑπολογισμὸς τῶν καταβλητέων ὡς ἄνω μηνιαίων δόσεων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνόλου τῶν ἐξ ἀποταμιεύσεων ὀφειλομένων. Τὰ ἐπὶ παρακαταθήκῃ καταβεβλημένα ἤδη εἰς τὰ τελωνειακὰ Ταμεία διὰ τοιαύτας ὀφειλὰς συμψηφίζονται εἰς τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς, τοῦ τυχόν ἀπομένοντος ὑπολοίπου καταβαλλομένου κατὰ τὰς ὡς ἄνω διὰ τοῦ παρόντος ὀριζομένης δόσεις.

Ἐὰν τὰ κατατεθέντα ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰσχωρικὰ τέλη πρὸς ἐξόφλησιν ὀφειλομένων ἐξ ἐλλείμματος διαπιστωθέντος κατόπιν ἐλέγχου ἐμπορευμάτων ἀποταμιευθέντων εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀντιπροσωπεύουσι τὸ σύνολον τῶν ὀφειλομένων τελῶν ἐπὶ τοῦ ἐλλείμματος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπὶ παρακαταθήκῃ καταθέσεως, εἰσάγονται ὡς δημόσιον ἔσοδον ἐξοφλουμένης τῆς ἐκ τοιαύτης αἰτίας ὀφειλῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς καταβολῆς τῶν δόσεων καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη συντελεῖται ἀνελλιπῶς, ἀναστέλλεται ἡ ἄσκησις τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς ἢ ἡ συνέχισις τῆς ἐπὶ ταύτης ἀνακρίσεως ἢ δίκης κατὰ πᾶσαν στάσιν αὐτῆς, αἴρεται δὲ τὸ ἀξίοποιον τῆς πράξεως καταργουμένης ἅμα καὶ τῆς τυχόν ἐκκρεμοῦς ποινικῆς δίκης μόνον ἐπὶ καταβολῇ καὶ τῆς τελευταίας δόσεως. Ἐτε καὶ μόνον θεωρεῖται ὡς ἱκανοποιηθὲν τὸ Δημόσιον διὰ τὰ ἐξ ἀποταμιεύσεως χρέη, τῆς τοιαύτης ἱκανοποιήσεως πιστοποιουμένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου τελώνου.

2. Προκειμένου περὶ ὀφειλῆς ἀνωθυμοῦ Ἑταιρείας ὑπαχθείσης εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4580 ἢ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς νέας Ἑταιρείας καθυστερήσεις τῆς καταβολῆς δόσεων τινὸς δὲν συνεπάγεται πῇ ἄμεσον ἄσκησιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς κατὰ τῶν ποινικῶς ὑπευθύνων πρωτοφειλετῶν ἀντιπροσώπων τῆς πρώτης Ἑταιρείας ἀλλὰ ταύτης προηγείται ἡ λήψις ἐξαναγκαστικῶν κατὰ τῆς νέας Ἑταιρείας μέτρων καὶ μόνον ἐφ' ὅσον διὰ τῶν μέτρων τούτων δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ καθυστέρησας πληρωμὴ κινεῖται ἡ ποινικὴ κατὰ τῶν πρωτοφειλετῶν δ' ὥξιν.

Ὄφειλεται χρεῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιοῦνται ἐντὸς ἑτὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ ζητήσωσι τὴν ἐφαρμογὴν ὑπὲρ αὐτῶν τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1932 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 5420 τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὀριζομένης ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μὴ δυναμένης νὰ ἐκδοθῇ πέραν τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1934.

Αἱ ἤδη βάσει τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἰσχύουσι καὶ ἐκτελοῦνται ὡς ἐξεβόθησαν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπιτρέπεται πρὸς μείωσιν τῶν ἐπιβεβλημένων καὶ ὀφειλομένων εἰσέτι χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων ἀναθεωρήσεις ὑπὸ τοῦ Τριμελοῦς Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδεδωμένων ἢ καὶ τελεσιδικίων καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τοῦ ἰδίου Δικαστηρίου ἐκδοθεισῶν εἴτε συνεπείᾳ προσφυγῆς, εἴτε συνεπείᾳ αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ἀσκηθείσης ὅμως οὐχὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Νόμου 5420, δι' ἀναγκασθέντα ἐλλείμματα ὑποκειμένων ἐμπορευμάτων ἐξ ἀποταμιεύσεων εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ καταδικασθεὶς ὀφειλέτης ἐπιδώσῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἰδίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος αἴτησιν πρὸς ἀναθεώρησιν. ἀναφερομένην λόγους δικαιολογούντας τὴν μείωσιν τῶν ὀφειλομένων καὶ καθυστερουμένων εἰσέτι. Τὸ Δικαστήριον, συνεπείᾳ τοιαύτης αἰτήσεως, ἐμπροθέσμως διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐπιδουλοῦντος, ἐπιλαμβανόμενον ἀναθεωρήσεως πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν μειώσεως τῶν εἰσέτι ὀφειλομένων, δύναται, μετὰ βεβαίωσιν τῆς Τελωνειακῆς ἀρχῆς περὶ τοῦ πόσα εἰσέτι καθυστεροῦνται, νὰ κατέλθῃ κατὰ προσωρινὴν παρέκκλισιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος, καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἀναλόγως, καὶ μείωσιν τὴν καθυστερουμένην χρηματικὴν ποινὴν, μὴ δυναμένην ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν ἀπλῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων.

2. Διὰ τὰ αὐτὰ ἐλλείμματα ὑποκειμένων ἐμπορευμάτων ἐξ ἀποταμιεύσεων εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἐπιτρέπεται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἄσκησις προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Φορολογικῶν Παραβάσεων κατὰ τῶν σχετικῶν πράξεων τῶν Τελωνίων, καθ' ὧν δὲν ἡττήθη ἐμπροθέσμως προσφυγὴ καὶ αἵτινες κατέστησαν ὁριστικαὶ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Διὰ τὴν μεταβατικὴν ταύτην διαδικασίαν ἰσχύουσιν ἀναλόγως αἱ καίμεναι διατάξεις περὶ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων, ἀπαραιτήτως δὲ καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου ἐν τῇ ἐπιδοθησομένῃ αἰτήσῃ περὶ ἀναθεωρήσεως πρέπει νὰ ἐπισυνάπτηται γραμματίον ταμείου εἰσπράξεως προκαταβολῆς τελῶν ἀποφάσεως, ὀριζομένων εἰς δραχμὰς μὲν πεντακοσίας, ἐφ' ὅσον τὸ ἄθροισμα τῶν ἐπιβεβλημένων χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἐκατὸν χιλιάδας δραχμῶν, εἰς δραχμὰς δὲ χιλίας πεντακοσίας ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἥμισυ ἐκατομμύριον καὶ εἰς δραχμὰς τρισχιλίας ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τοῦτο. Ἄν μὴ ἐπισυνεσθῇ τὸ ὡς ἄνω γραμματίον ταμείου, ἡ αἴτησις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη καὶ οὐδέποτε ὑπάρξασα.

4. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτήσεως καλεῖται ὁ αἰτῶν ἢ αὐτὴν πρὸς τὴν μόνον ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἐν αὐτῇ ἔχῃ διορίσει ἀντίκλητον κατοικοῦντα ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ ἔχῃ σημειώσῃ ἀκριβῆς αὐτοῦ διεύθυνσιν ἐν ὁρισμένῃ ὁδῷ τῆς πόλεως καὶ ἀριθμῷ.

5. Ἐπιτρέπεται ἀναθεωρήσεις ὑπὸ τοῦ ἰδίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδεδωμένων καὶ τελεσιδικίων καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τοῦ δι' ἀνακριθεὶς δῆλωσης τοῦ τόπου προσλεύσεως τελωνισθέντων ἐμπορευμάτων ὡς καὶ διὰ παραβάσεις τῶν νόμων περὶ καπνοῦ καὶ σιγαρογράφου, ἐὰν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ καταδικασθεὶς ἐπιδώσῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἰδίου Δικαστηρίου διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος αἴτησιν πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως. Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ ἐδῶκιον 3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Νόμου 5420 τοῦ 1932

έχει εφαρμογήν προκαίμενου και περί όφειλετών του Δημόσιου εκ δασμών πρώτων ύλων παραληφθεισών επί προσωρινή άτελεία προς μεταποίησην εις βιομηχανικά ή άλλα προϊόντα και επανεξαγωγήν μη πραγματοποιηθείσαν.

2. Αί διατάξεις του αὐτοῦ άρθρου 3 του άρθρου 17 του Νόμου 5420 εφαρμόζονται επίσης και ως προς τὰς άνασπειλάσας τὰς πληρωτέας και τεθείσας υπό άναγκαστικήν έκκαθάρισιν, δυνάμει του Νόμου 5467 και του άπό 25 Ιουλίου 1932 Νομοθ. Διατάγματος. Τραπεζας, έφ' όσον συντρέχουσιν αι υπό του αὐτοῦ άρθρου 3 καθοριζόμεναι προϋποθέσεις. Έν τή περιπτώσει ταύτη ή περί συμβιβασμοῦ αίτησις υποβάλλεται υπό τών έκκαθαριστῶν τῆς Τραπεζας.

3. Ο Ύπουργός τών Οικονομικῶν δέν δύναται ν' άποδεχθῇ συμβιβασμόν κάτω του διπλασίου ποσοστού, έπερ άτεδέχθησαν διά δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ οί λοιποί πιστωταί.

Εάν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως του παρόντος δέν έγένετο δικαστικός συμβιβασμός του πτωχεύσαντος όφειλέτου και επήλθεν ένωσις τῶν δανειστῶν, δύναται οί δανεισταί νά ζητήσωσι τὸν μετὰ του Δημόσιου συμβιβασμόν. άλλ' έν ταιούτῃ περιπτώσει τὸ ποσοτὸν τουτο δέν δύναται νά εἶναι μικρότερον του διπλασίου του μερίσματος, έπερ ώρίσθη διά τούς πιστωτάς, έν πάσῃ δὲ περιπτώσει τῶν πενήτηκοντα έκαστων του ὅλου χρέους. Έν τή περιπτώσει ταύτῃ προσαιπιτεῖται γνωμοδότησις περί τε του συμβιβασμοῦ και του ποσοστού αὐτοῦ του Εἰσηγητοῦ τῆς πτωχεύσεως.

Εάν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως του παρόντος δέν έγένετο οὔτε δικαστικός συμβιβασμός οὔτε επήλθεν ένωσις πιστωτῶν δύναται ὁ πτωχεύσας νά ζητήσῃ συμβιβασμόν μετὰ του Δημόσιου, άλλὰ έν τή περιπτώσει ταύτῃ τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιο 3 του άρθρου 17 του Νόμου 5420 διαδικασίας προηγείται ή κατὰ τὸν έμπορικὸν νόμον ἐξαχρίεωσις του ένεργητικοῦ και παθητικοῦ τῆς περιούσιας τῆς πτωχεύσεως, ως κα' ή γνωμοδότησις περί τε του συμβιβασμοῦ και του ποσοστού αὐτοῦ του Εἰσηγητοῦ τῆς πτωχεύσεως. Έν τή περιπτώσει ταύτῃ τὸ κατὰ συμβιβασμόν πληρωθησόμενον εἰς τὸ Δημόσιον ποσὸν δέν δύναται νά ή κατώτερον τῶν πενήτηκοντα έκαστων του ὅλου χρέους, έκτός εάν ὁ δικαστικός συμβιβασμός ήμποδίσθη, λόγω του ὅτι οὐδεμία περιουσία του πτωχεύσαντος καταλήφθη, ὅποτε ὁ Ύπουργός τών Οικονομικῶν δύναται υπό τὰς αὐτάς ως άνω προϋποθέσεις ν' άποδεχθῇ ἐξωδίμως συμβιβασμόν άνευ του περιορισμοῦ τούτου. Ο χρόνος τῆς ἐξοφλήσεως του κατὰ συμβιβασμόν πληρωτέου ποσού ὀρίζεται διά τῆς έγκρινούσης τὸν συμβιβασμόν άποφάσεως, μη δυνάμενος νά ὀρισθῇ πέραν τῶν δέκα μηνιαίων ὁσεων άπό τῆς έκδόσεως τῆς άποφάσεως.

Η διάταξις αὕτη έχει εφαρμογήν και επί τῶν ἥδη έκδεδωμένων άποφάσεων του Ύπουργοῦ τών Οικονομικῶν περί άποδότης συμβιβασμοῦ.

Έν οιαδήποτε καθυστέρήσει τῆς έμπροθέστου έντός τῶν ὀρισθεισῶν προθεσμιῶν καταβολῆς ὁ συμβιβασμός θεωρεῖται ως μη γενόμενος.

Διά τούς κατὰ τὸ παρὸν άρθρον συμβιβασμοὺς εφαρμόζονται επί τῇ έμπροθέστῃ καταβολῇ του συμβιβαστικῶς καθορισθέντος ποσού αἱ διατάξεις του προτελευταίου εδαφίου παρ. 1 του άρθρου 3 του παρόντος.

Η προς συμβιβασμόν αίτησις δέον νά υποβληθῇ υπό του πτωχεύσαντος έντός διμήνου προθεσμίας άπό τῆς δημοσιεύσεως του παρόντος. Έν περιπτώσει καθ' ήν πτωχεύσας όφειλέτης του Δημόσιου δέν υπέβαλε τήν περί συμβιβασμοῦ αίτησιν έντός τῆς προθεσμίας ταύτης δικαιούται νά ζητήσῃ τὸν κατὰ τὰς διατάξεις του άρθρου 17 εδ. 3 του νόμου 5420 και του παρόντος μετὰ του Δημόσιου συμβιβασμόν του πτωχεύσαντος ὁ έγγυητής αὐτοῦ έντός μηνὸς άπό τῆς λήξεως τῆς ως άνω διμήνου προθεσμίας.

Η άμοιβή τῆς κατὰ τὸ άρθρον 3 του άπό 11 Οκτωβρίου 1932 Διατάγματος «περί θέσεως έν ισχύϊ του άρθρου 17 παρ. 3 γράφος 3 του Νόμου 5420» ἐλεγκτικῆς έπιτροπῆς ή

έκθεσις τῆς ὁποίας άπαιτεῖται εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις του παρόντος άρθρου ὀρίζεται παγίως εἰς 1 ο) ο του προς τὸ Δημόσιον χρέους του πτωχεύσαντος μη δυνάμενη πάντως νά ή μικρότερα τῶν χιλίων δραχμῶν δι' έκαστον μέρος. Η άμοιβή αὕτη προκατατίθεται υπό του εἰσπέντος τὸν συμβιβασμόν όφειλέτου εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταβληκῶν και Δανείων ἀναλαμβανόμενη υπο τῶν δικαιούχων άμα τῇ υποβολῇ τῆς έκθέσεως τῆς Έπιτροπῆς εἰς τὸ Ύπουργεῖον τών Οικονομικῶν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ άρθρον έκτον του νόμου 4057 ἀνικαθίσταται ως ἐξῆς :

Η τελωνειακή Ἀρχή κατὰ πρώτον βαθμόν, τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον Φορολογικῶν Παραβάσεων και τὰ Ποινικά Δικαστήρια διά πράξεων ή άποφάσεων αὐτῶν έκδιδομένων κατὰ τὰς ισχυούσας διατάξεις, άρμόδως ἐπιλαμβανόμενα,δύνανται ν' ἀπαλλάσσωσι τούς κατὰ τὸ άρθρον 116 και 117 του νόμου 1165 πολιτικῶς υπευθύνους έν ὅλῃ ή έν μέρει, νά έπιτρέπουν δὲ και τήν εἰς τέσσερας ἐξαμηνιαίας ὁδούς καταβολήν τῶν παρὰ τῶν πολιτικῶς υπευθύνων καταβλητέων ποσῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Έμπορεύματα πλὴν κενῶν δοχείων άποταμειυθέντα μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1931 δύναται ν' άποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ή τὸ ἐσωτερικὸν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933, κατόπιν άποφάσεως του Ύπουργοῦ τών Οικονομικῶν ὀριζούσης τούς ὅρους και τὰς προϋποθέσεις ὅφ' ἃς θά έπιτραπῇ ή άποστολή αὕτη εἴτω και αν έκοινοποιήθη ή κατὰ τὸ άρθρον 63 του Νόμου 1165 πρόσκλησις ή έχουσι κηρυχθῇ ἀζήτητα.

2. Κενὰ δοχεῖα έν γένει άποταμειυθέντα εἰς ιδιωτικὰς άποθήκας ή άποταμειυθέντα και παραληφθέντα κατὰ τούς ὅρους του άρθρου 64 παράγραφος 2 του Νόμου 1165 «περί Τελωνειακοῦ Κώδικος» μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1930, δύναται νά άποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ως κενὰ ή τὸ ἐξωτερικὸν εἴτε κενὰ εἴτε πλήρη ἐγχωρίων προϊόντων μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933. Τὰ άποσταλησόμενα εἰς τήν ἀλλοδαπήν κενὰ δοχεῖα έντός τῆς άνω προθεσμίας ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τόκων υπερημερίας και προσθέτων τελῶν. Οἱ καταβληθέντες ὅμως τόκοι υπερημερίας και πρόσθετα τέλη δέν έπιστρέφονται. Κενὰ δοχεῖα μη άποσταλέντα εἰς τήν ἀλλοδαπήν έντός τῆς άνωτέρας προθεσμίας ὑπόκεινται εἰς τὰ νόμιμα εισαγωγικά τέλη, τόκους υπερημερίας και λοιποὺς φόρους και δικαιώματα καθιστάμενα άπαιτήτῃ τήν 1ην Ιανουαρίου 1934, άνευ κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὸ άρθρον 63 του Νόμου 1165 «περί Τελωνειακοῦ Κώδικος» ὀριζομένης προσκλήσεως.

3. Αἱ διατάξεις του νόμου 5672 «περί προθεσμίας κενῶν δοχείων κλπ.» άφορῶσαι τὸν καταβλητέον δασμόν και λοιποὺς φόρους και δικαιώματα μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 επί κενῶν βαρελίων και καλοθίων σταφυλῶν άποταμειυθέντων και παραληφθέντων κατὰ τὸ άρθρον 64 του νόμου 1165 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1930 ἐξακολουθοῦσιν ισχύουσαι.

4. Έξαγωγεῖς καπνῶν προκαλέσσαντες κατὰ τήν φόρτωσιν πιστοποιητικὸν τῆς άρμεδίας Τελωνειακῆς Ἀρχῆς περί τῆς ποσότητος τῶν εἰς τὰ εξαγόμενα καπνοδέματα χρησιμοποιοηθέντων ὅφ' αὐτῶν περιτυλιγμάτων ἐκ καναβάτσης (τσούλια) και σχοινίων, δικαιούται έντός δύο ἐτῶν άπό τῆς ήμέρας τῆς φόρτώσεως, εἰς ἀτελῇ επανεισαγωγήν ποσότητος ἴσης προς τὰ 70 ο) ο τῆς κατὰ τὰ άνω εξαχθείσης. του έμπορίου Τελωνείου πιστοποιούντος ὅτι τὰ επανεισαγόμενα δέν εἶναι καινοεργῇ.

Ἄρθρον 8.

Οἱ όφειλόμενα ἐξ εισαγωγικῶν τελῶν και λοιπῶν δικαιωμά-

των ἐπὶ ἐμπορευμάτων ἀποταμιευμένων εἰς καταργηθείσας ἰδιωτικὰς ἀποθήκας μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1930 καὶ κατατράφοντων ἐκ πυρκαϊᾶς, καταβιάλλοντες εἰς δόσεις ἢ ἐν τῷ συνόλῳ τὸ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης χρέος των μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933, τυχάνουσιν ἐκπτώσεως 50 ο) ὡς καὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας, τὰ τυχὼν ὅμως καταβληθέντα πέραν τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου χρέους δὲν ἐπιστρέφονται.

Προκειμένου περὶ ὀφειλομένων εἰσέτι εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ εἰδικῆς ἐπὶ ἐκάστης περιπτώσεως ἐκδιδομένης καὶ ἡτιυλογημένης δύναται ἡ ὥς ἂν ἐκπτώσις ν' αὐξηθῇ καὶ πέραν τοῦ ποσοστοῦ 50 ο) ὡς μέχρι 80 ο) τοῦ ὑπολοίπου ὀφειλομένου ποσού.

Θεωρεῖται ὡσαύτως ἐξοφληθεῖσα ὁλοκληρωτικῶς ἡ ἀπαιτησις τοῦ Δημοσίου καὶ ἐπὶ ἐμπορευμάτων ἀποτεφρωθέντων μὲν εὐχὴ ἐν τᾷς ἐγκεκριμέναις καὶ μετ' ἔπειτα καταργηθείσας ἀποθήκας, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐτέραις ἀποθήκαις, εἰς ἃς αὐτοδούτως μετεφέρθησαν τὰ καέντα ἐμπορεύματα ἐφ' ὅσον τριμελὴς ἐπιτροπὴ συντεταγμένη ἐξ ἐνὸς Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ οἰκείου Τελωνεῖου καὶ τοῦ ἀρμοδίου Τελωνίου βεβαιώσῃ ὁμοφώνως καὶ ἡτιυλογημένως τὴν λαβοῦσαν χώραν μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων ὡς καὶ τὴν ἀποτέφρωσιν αὐτῶν καὶ ἐφ' ὅσον καταβλήθησαν τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ (50 ο) τῶν ὀφειλομένων εἰσαγωγικῶν τελῶν ἐμπροσθὲς ἤτοι μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 3 τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 5420.

Εὐφλεκτοὶ ὕλαι ἀποταμιευθεῖσαι εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποταμιεύσεως μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1925—1926 μὴ ἀαλωθεῖσαι δ' εἰσέτι καὶ αἰτίνες ὑπέστησαν τυχὼν φθορὰν ἐκ τῆς ἐπὶ μακρὸν χρόνον παραμυρῆς των ἐν αὐταῖς ἀπαλλάσσονται κατὰ λόγον τῆς φθορᾶς ἀντιστόχου ποσοστοῦ εἰσαγωγικῶν τελῶν ὑπαγόμεναι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 61 παράγρ. 4 τοῦ Τελωνιακοῦ Κώδικος.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 61 παραγρ. 4 τοῦ Τελων. Κώδικος, ὡς σήμερον ἰσχύει, ὑπάγονται καὶ εὐθραυστα εἶδη ὑποστάντα μερικὴν ἢ ὁλικὴν φθορὰν κατὰ τὴν ἐξ ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν εἰς τὰς Δημοσίας τοιαύτας μεταφορὰν των.

Ἄρθρον 9.

Θεωροῦνται καλῶς ἔχουσαι αἱ διὰ συμβατικοῦ δασμοῦ ἐνεργηθεῖσαι ὑπὸ τῶν Τελωνιακῶν Ἀρχῶν ἐκ παραδρομῆς χρεώσεις ἐμπορευμάτων ἐπὶ τῇ θάσει πιστοποιητικῶν προσλεύσεως ἀτελῶν ἢ ἀπαραδέκτων, ἐφ' ὅσον αἱ χρεώσεις αὐταὶ ἐγένοντο μέχρι τῆς 1ης Αὐγούστου 1930 ὅτε ἐρρυθμίσθη ὁριστικῶς τὸ ζήτημα τῶν πιστοποιητικῶν προσλεύσεως. Ὁμοίως θεωροῦνται καλῶς ἔχουσαι ἐκ παραδρομῆς ἐνεργηθεῖσαι μέχρι τῆς 1ης Ἀπριλίου 1933 χρεώσεις διὰ συμβατικῶν δασμῶν ἐμπορευμάτων προσλεύσεων Ἀγγλικῶν ἀποικιῶν, μεθ' ὧν δὲν ὑφίσταται ἐμπορικὴ σύμβασις.

Αἱ τυχὼν εἰσπραχθεῖσαι διαφοραὶ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ τῶν αἰτιῶν τούτων δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5430 περὶ δασμολογικῶν τινῶν διατάξεων, προστίθεται ἐν συνεχείᾳ ἡ φράσις: «ὡς καὶ σίτος σπορᾶς προσλεύσεως Καναδᾶ ἐκ 300.000 χιλιγραμμῶν εἰσυχθέντων διὰ τοῦ τελωνείου Βόλου».

2. Ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰδῶν πρὸς ἐπισκευὴν ἢ ἐπεξεργασίαν ἢ βαφὴν εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐπανεισαγωγὴν των δασμὸς 20 ο) ἐπὶ τῆς διαφοράς τῆς ἀξίας ἣν ἐκείνητο ἐν Ἑλλάδι πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς του πρὸς ἐπισκευὴν

ἢ ἐπεξεργασίαν ἢ βαφὴν καὶ τῆς ἀξίας ἣν ἐκτήσατο μετὰ τὴν ἐπανεισαγωγὴν του ἐπισκευασμένου ἢ ἐπεξεργασμένου ἢ βεβαμμένου.

Κατ' ἐξάρεσιν, ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς ἐπισκευὴν ἢ ἐπεξεργασίαν ἢ βαφὴν εἰδῶν εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐπανεισαγωγὴν των δασμὸς 20 ο) ἐπὶ τῆς ἀξίας μόνον τῆς γενομένης ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπισκευῆς ἢ ἐπεξεργασίας ἢ βαφῆς αὐτῶν, νομίμως βεβαιουμένης παρὰ τῶν οἰκείων προξενικῶν ἀρχῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελαν ἀποφανθῇ προηγουμένως τὸ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Συμβούλιον Βιομηχανίας ὅτι ἡ ἐπισκευὴ ἢ ἐπεξεργασία ἢ βαφὴ αὐτῶν δὲν εἶναι δυνατὴ ἐντὸς τῆς χώρας.

Καταργεῖται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 5430.

Ἄρθρον 11.

Ἐφ' ὅσον ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ ἑλέγχον τῆς χρησιμοποίησεως τῶν εἰσαγομένων ἀτελῶς ἢ ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ εἰδῶν ὁρίζει ἐκτὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν ὑπαλλήλους τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου παρέχεται εἰς τούτους δι' ἑξῆς κινήσεως πάγιον ποτὸν μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα ἡμερησίως καθοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ χορηγούμενον κατὰ μῆνα κατ' ἀναλογίαν τῆς 4ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 12.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀτελής εἰσαγωγὴ γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων συγκαταλαμβανόμενων ἐκ γεωργικῶν κτημάτων καὶ λειβαθίων εὐρισκομένων εἰς τὴν Ἑλληνοαλβανικὴν παραμεθόριον καὶ ἐντὸς τοῦ Ἀλβανικοῦ ἐδάφους, ἰδιοκτησίας Ἑλλήνων πολιτῶν κατοίκων τῶν παραμεθωρίων οἰκισμῶν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, κατὰ διατυπώσεις κανονισμένας ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἡπείρου καὶ ἐντὸς 150 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς υποβαλλομένης ἐκάστοτε αἰτήσεως μετὰ πιστοποιητικῶν τῆς οἰκείας Κοινότητος καὶ Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, διαπιστούντων τὴν ποσότητά καὶ τὸ εἶδος τῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων.

Τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων (γάλακτος, τυροῦ, ἐρίων, σφαγίων κλπ.) ἡ ἀτέλεια ἐπιτρέπεται μόνον ἐὰν τὰ ποίμνια τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν διατηροῦνται εἰς ἰδιόκτητα λειβάδια τούτων ἐντὸς τῶν παραμεθωρίων Ἀλβανικῶν ἐδαφῶν ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω ἐγγυήσεις.

Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡπείρου ἐκδιδομένου, κανονισθῆσεται πᾶσα λεπτομέρεια ἐξασφαλίζουσα τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως ἀπὸ πάσης καταστρατηγήσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτὸς τῆς δασμολογικῆς ἀπαλλαγῆς ἣς δικαιούται διὰ τὰ εἶδη τὰ χρήσιμα διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν γραφείων αὐτῆς δύναται νὰ τύχῃ δασμολογικῆς ἀπαλλαγῆς καὶ διὰ σφόδρας, γεωργικὰ προϊόντα, ξέντρα, εἶδη κατὰ τῆς ἀσθενείας τῶν φυτῶν, ζώων προσωρίζόμενων διὰ καλλιέργειαν τοῦ εἶδους κλπ. κατόπιν ἀποφάσεων κοινῶν τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας ἐφ' ὅσον ὑπάρχει βεβαιώσις τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὅτι αἱ ταιάζονται προμυθῆναι γίνονται κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποκλείεται οἰαδήποτε ἐμπορικὴ κερδοσκοπία τῆς εἰσαγωγῆς συντελεσμένης ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῆς γεωργίας.

Ἐγκρίνεται ἡ δυνάμει ἀποφάσεων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτραπέζια μέχρι τοῦδε παραλαβῇ εἰς ἐλευθέραν

χρήσιν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κατ' ἐνδεχόμενον ἐρμηνείαν τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ Κώδικος» ποσοτήτων χάρτου συσκευασίας καὶ ἀσυναρμολογῶν κιβωτιδίων χρησιμοποιοῦντων ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ταύτης διὰ τὴν συσκευασίαν ἐσπεριδοειδῶν καὶ λοιπῶν ῥητῶν ὁπωρῶν ἐξαχθεῖσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Θεϊκὸς χαλκός, σκευασίαι τούτου καὶ θείον εἰσαχθέντα ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς καὶ μεταγενεστέρως ὑποβαλλόμενα εἰς δασμολογίαν λόγῳ διαθέσεως τῶν εἰς ἰδιώτας, ὑπάγονται εἰς τὸν δημοτικὸν φόρον τὸν ἰσχύοντα πρὸς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου δημοτικοῦ δασμολογίου. Κυροῦνται πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοῦς ἀνωτέρω ὅρους χορηγηθεῖσαι μέχρι τοῦδε ἀτέλειαι. ἐφαρμοζομένης τῆς παρούσης διατάξεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμουσῶν περιπτώσεων τοιούτων εἰσαγωγῶν.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ διάταξις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς θεωρίας παραγράφου τοῦ νόμου 5420 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς : Κυροῦνται πᾶσαι αἱ χορηγηθεῖσαι προσωριναὶ ἀτέλειαι ἐπὶ οἰκοδομικῶν ὑλικῶν χρησιμοποιοῦντων διὰ τὴν ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν ἐν τῇ ἐκτὸς τῆς πυρκαϊστοῦ ζώνῃ τῆς πόλεως Σερρών μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ἰσχύος τοῦ νόμου 4157

2. Σάκκοι εἰσαχθέντες ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πλήρεις ἐμπορευμάτων ὑπαγομένων εἰς εἰσαγωγικὸν δασμὸν κάτω τῶν δέκα μεταλλικῶν δραχμῶν κατὰ ἑκάστον χιλιόγραμμο καὶ παραληφθέντων ἐπὶ προσωρινῇ ἢ ὀριστικῇ ἀτελείᾳ δυνάμει γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ νόμου πρὸς ὀρισμένον σκοπὸν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1932 Διατάγματος «περὶ προσθήκης νέου ἐδαφίου εἰς ἄρθρον 8 τοῦ Διατάγματος τῆς 8-1-26 περὶ ἀποδόρου κλπ. καὶ περὶ καταργήσεως τοῦ ἐδαφ. 8 τῆς 1 παρ. ἄρθρ. 10 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος» εἰσαχθέντες εἰς τὴν γενικὴν κατανάλωσιν τῆς χώρας ἄνευ πληρωμῆς τῶν τελῶν, ὑπόκεινται εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν δασμὸν τὸν καθοριζόμενον διὰ τὰ περιεχόμενα εἰς τοὺς ἐμπορεύματα καὶ ἰσχύοντα καθ' ὃν χρόνον ταῦτα παρελήφθησαν ἐπὶ προσωρινῇ ἢ ὀριστικῇ ἀτελείᾳ. Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων ἡ καταβολὴ τῶν ἀνωτέρω ὀριζόμενων ἀπλῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐνεργεῖται εἰς ἑξέτας μηνιαίας δόσεις τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τῆς 1ου Ιουλίου 1933. ἐπὶ τῇ ἐμπροθέσμῳ δὲ καταβολῇ τῶν δόσεων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος καὶ ἀπαλλάσσονται οἱ ὑπόχρεοι τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων.

3. Αἰτήσεις ἀναλώσεως ἀποταμιευμένων ἐν δημοσίαις ἢ ἰδιωτικαῖς ἀποθήκαις ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ αἰτήσεις ἀποστολῆς, μὴ ἀναγράφουσαι καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς δασμολογικῆς κλάσεως τούτων, δὲν θεωροῦνται ἐπέχουσαι ἀριστίαν, οὐδὲ χωροῦσι κατὰ τῶν ὑποβαλλόντων ταύτας αἱ συνέπειαι τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ἀριθμοῦ 12 τοῦ νόμου 1165 καὶ τῶν τούτου τροποποιητικῶν. ἐφόσον αἱ κατατεθεῖσαι διασαφῆσεις πρὸς ἀποταμίευσιν τῶν ἐμπορευμάτων τούτων, περιέχουσι πλήρη τὰ στοιχεῖα τοῦ ἄρθρου 25 καὶ ἐπόμενα τοῦ Τελωνειακοῦ κώδικος. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν μὴ εἰσπραχθέντων προσθέτων τελῶν ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας.

4. Οἱ παραβάται τῶν περὶ καπνοῦ νόμων καταβαλλόντες μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρὸς τὸ Δημόσιον τοὺς φόρους καὶ δικαιώματα εἰς οὐδεμίαν περαιτέρω ὑπόκεινται πληρωμῇ ἐφ' ὅσον οὐδεμίαν ἐπεβλήθη μέχρι τοῦδε χρηματικὴ ποινὴ ἢ πρόστιμον.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω παραβάσεων καὶ πρὸς τελείωσιν αὐτῶν διεπράχθῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως καὶ ἄλλη πα-

ράβασις Ποινικοῦ τινὸς νόμου καταργεῖται καὶ διὰ ταύτας πᾶσα ποινικὴ δίωξις κατόπιν τῶν ὡς ἄνω καταβολῶν.

Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος παραβάσεις τῶν τελωνειακῶν καὶ λιμενικῶν νόμων αἱ συνεπαγόμεναι ποινικὴν διὰ τὸν παραβάτην εὐθύνην πλὴν τῶν εἰδικῶς ἐν ἄρθρῳ 3 καὶ τῷ παρόντι προβλεπομένων ὡς καὶ πλὴν τῶν παραβάσεων τῶν περὶ μονοπωλίων καὶ χαρτοσήμου νόμων ἐφόσον τὰ ἀπλᾶ εἰσαγωγικὰ τέλη κλπ. ὡς καὶ ὁ ἀπλοῦς λιμενικὸς φόρος τῶν εἰς λιμένας τοῦ ἐσωτερικοῦ μεταφερθέντων ἀντικειμένων τῆς παραβάσεως ἀνέρχονται μέχρι τριάκοντα πέντε χιλιάδων χαρτίων δραχμῶν χαρακτηρίζονται ὡς ἀπλᾶ τελωνειακαὶ παραβάσεις, ἐὰν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἤθελον καταβληθῇ ἐκτὸς τῶν ἀπλῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν κλπ., καὶ ἀπλῶν λιμενικῶν φόρων καὶ αἱ ἐπιβεβλημένοι ἤδη δι' ὀριστικῶν καὶ τελεσιδικίων πράξεων ἢ ἀποφάσεων χρηματικαὶ ποιναὶ καὶ πρόστιμα.

Ἐὰν δὲν ἐπεβλήθησαν ἤδη ἢ δὲν ἤθελον ἐπιβληθῇ τελεσιδικίως μέχρι τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας χρηματικαὶ ποιναὶ ἢ πρόστιμα, ἢ ἀνωτέρω διάταξις ἐφαρμόζεται ἐὰν ἤθελον καταβληθῇ τὰ ἀπλᾶ εἰσαγωγικὰ τέλη καὶ ἀπλοῦς λιμενικὸς φόρος καὶ ποσὸν τριπλάσιον τούτων ὡς πρόστιμον. Διὰ τῆς ὡς ἄνω καταβολῆς πᾶσα κατὰ τῶν ὡς ἄνω παραβάσεων ἀρξαμένη ποινικὴ θίκη ἐφ' ἧς δὲν ἐξεδόθη καταδικαστικὴ ἀπόφασις ποινικοῦ δικαστηρίου καταργεῖται εἰς οἰανδήποτε στάσιν αὐτῆς εὐρισκομένη.

Ἄρθρον 15.

Ἡ παράγραφος α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Α. τῆς 16 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἀγίου Ὁρους», ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

(α') Τὰ τελωνειακὰ συνίστανται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν εἰς αὐτὸ διὰ τὰς Μονὰς καὶ τὰ λοιπὰ Ἰδρύματά του (Σκήτας, Κελλίας κλπ.) οἰωνδήποτε εἰδῶν, συναρθόντων εἰς τὴν λιτότητα τοῦ μοναχικοῦ βίου μέχρι διακοσίων χρυσῶν δραχμῶν ἀξίας ἐτησίως δι' ἑκάστον μοναχόν. Ὁ ἔλεγχος τῆς χρησιμοποίησεως τῶν οὕτως ἀτελῶς εἰσαγομένων εἰδῶν καθορίζεται διὰ συμφωνίας μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος.

Ἄρθρον 16.

Τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα χρυσᾶ νομίσματα ἐν κυκλοφορίᾳ ἀπαλλάσσονται παντὸς εἰσαγωγικοῦ τέλους ἢ φόρου.

Ἄρθρον 17.

Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 4608 «περὶ μεταβολῶν κλάσεων βιομηχανικῶν τινῶν εἰδῶν τοῦ Τελων. δασμολογίου» καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 5200 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου κλπ.» προστίθεται ἑτέρα παράγραφος ἔχουσα εὐτὼ :

4. Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῶν ἀποταμιευομένων οἰνοπνευματικῶν πρὸς ἀνάμειξιν μετ' οἴνου ἢ γλεύκους, καπνῶν εἰς φύλλα ἀλλοδαπῆς προελεύσεως πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ ἐπανεξαγωγήν. ἀσφάλτου, εἰδῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν πλοίων, μηχανημάτων ἢ ἐξαρτημάτων αὐτῶν, αὐτοκινήτων καὶ ἐτέρων ἐμπορευμάτων ἅτινα ὡς ἐκ τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν εἰσάγονται ἀτελῶς. δυνάμει εἰδικοῦ νόμου (ὡς μηχαναὶ διὰ πλοία κλπ.), δύναται νὰ καθορίζηται χρονικὴ διάρκεια ἀποταμιεύσεως μακροτέρᾳ τῆς καθοριζομένης τῆς αὐτῆς διὰ τὰ λοιπὰ ἐμπορεύματα.

Τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα ὑποβληθήσεται πρὸς κρίωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα συναρχόμενα.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 20 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΤΑΛΙΑΛΟΥΡΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ, Γ.
ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Π. ΡΑΛΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ι. ΜΑ-
ΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, ΑΔ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ,
Μ. ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ

Ἄρθρον δεύτερον.

Τὰ δύο τελευταῖα ἐδάφια τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Ν. Δ. ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

«Ὁφειλέται χρεῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιούνται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1933 νὰ ζητήσωσι τὴν ἐφαρμογὴν ὑπὲρ αὐτῶν τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 5420, τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὀριζομένης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μὴ δυναμένης νὰ ἐκδοθῇ πέραν τοῦ τέλους Φεβρουαρίου 1934. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ὀρισθῇ ὅπως ἡ καταβολὴ τοῦ συνόλου τοῦ χρέους ἐνεργηθῇ εἰς ἐξήκοντα (60) δόσεις ἢ καὶ ὀλιγωτέρας καὶ εἰς τὸσαῦτα χρονικὰ διαστήματα, ὥστε ἡ ἐξόφλησις τοῦ συνόλου τοῦ χρέους νὰ συντελεσθῇ μέχρι τέλους Αὐγούστου 1938 τὸ βραδύτερον.

«Αἱ ἡδὴ βάσει τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 5420, ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται αἰτήσῃ τοῦ ὀφειλέτου ὑποβαλλομένη μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 ν' ἀναθεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφαρμοζομένων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ καθοριζομένων».

Ἄρθρον τρίτον.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Νομ. Διατάγματος προστίθεται ἐν τῇ τρίτῃ παράγραφῳ, ἔχουσα οὕτως :

«3. Ὁφειλέται ἐκ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ παρουσιασθέντος ἐλλείμματος οἰνοπνεύματος χρήσεως 1932—33 δύναται νὰ καταβάλωσι, τὸν ὀφειλόμενον φόρον εἰς τέσσαρας ἐξαμηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Οἱ ἐμπροθέσμως καταβάλλοντες ἐκάστην δόσιν ἀπαλλάσσονται τῶν διὰ τὴν δόσιν αὐτὴν ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερείας.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου καὶ ἐφ' ἑστὶν ἡθέλ. παρασχεθῇ ἀξίχρεως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγγύησις περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν δόσεων, οἱ παραβάται δὲν παραπέμπονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου παραβάσεων φορολογίας οἰνοπνεύματος ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ Δικαστηρίου, τὸ σύνολον δὲ τῶν ἐπιβλητέων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 971 προστίμων δὲν δύναται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ αὐτοῦ νόμου 971 καθοριζόμενον ἄνωτατον ὄριον».

Ἄρθρον τέταρτον.

Ἡ τελευταία περίοδος τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Νομ. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Αἱ παράγραφοι 1, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀναθεωρήσεως».

Εἰς δὲ τὸ αὐτὸ ἄρθρον 4 προστίθεται παράγραφος ἑκτη. ἔχουσα οὕτως :

«6. Προσφυγαὶ κατὰ πράξεις τελωνῶν ἢ ἀνακοπαὶ ἢ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως κατ' ἀποφάσεων Διοικητικοῦ Δικαστηρίου φορολογικῶν παραβάσεων, ἀσκηθεῖσαι ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου 1924 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ τούτου διὰ παραβάσεις τοῦ νόμου 1165, ὡς ἐτροποποιήθη, καὶ ἀπορριφθεῖσαι ὡς ἀπαράδεκτοι διὰ τὴν μὴ καταβολὴν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων τελῶν ἀποφάσεως, ισχύοντες ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένην ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μετὰ τοῦ ἀποδεικτικοῦ καταβολῆς τῶν νομίμων τελῶν τῆς ἀποφάσεως, ἐφ' ὅσον τὰ ἐπιβληθέντα τέλη, πρόστιμα καὶ χρηματικαὶ ποιναὶ ὀφείλονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τῶν τυχόν καταβληθέντων ἐκ οὕτων μὴ ἐπιστρεφόμενων ἐν πάσῃ περιπτώσει».

Ἄρθρον πέμπτον.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Νομ. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Οἱ ὀφειλέται ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων ἐπὶ ἐμπορευμάτων ἀποταμειωμένων εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας καὶ καταστραφέντων ἐκ πυρκαϊᾶς ἢ πλημμύρας, καταβάλλοντες εἰς δόσεις ἢ ἐν τῷ συνόλῳ τὸ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης χρέος των μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933, τυγχάνουσιν ἐκπτώσεως 50 ο)ο ὡς καὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερείας, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὀριζομένης διὰ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος. Τὰ τυχόν ὅμως καταβληθέντα πέραν τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου χρέους δὲν ἐπιστρέφονται».

Εἰς δὲ τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 8 ἡ λέξις «ὕπολοίπου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «ἀρχικοῦ».

Ἄρθρον ἕκτον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Νομ. Διατάγματος προστίθενται δύο νέα παράγραφοι ἔχουσαι οὕτως :

«Αἱ δασμολογικαὶ διαρρυθμίσεις τῶν κλάσεων 153 καὶ 154 οὗ δασμολογίου αἱ γενόμεναι διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 5430 τοῦ 1932 «περὶ δασμολογικῶν τινῶν πατάξεων» δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τῶν ὑρεθέντων ἐν πλῶ ἢ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως».

«Ἰδιοκτῆται μεγάλων ξενοδοχείων, τυχόντες ἀρχικῶς δασμολογικῶν ἀτελειῶν διὰ τὰ πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἐπίπλωσιν τούτων εἶδη, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ 2992 νόμου καὶ ἔχοντες εἰσέτι ἐκκρεμείς ὀφειλὰς διὰ δασμοὺς ἐπὶ τοιούτων εἰδῶν δύναται τοῦ Διατάγματος τῆς 14)15 Ἀπριλίου 1926, τοῦ περιορίσαντος τοὺς δασμοὺς εἰς τὸ 1)4 ἐπὶ τῶν τοιούτων εἰδῶν, ἀπαλλάσσονται πάσης ὑποχρεώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων».

Ἄρθρον ἑβδομον.

Αἱ ἐν τῷ τρίτῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 14

τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Νομοθ. Διατάγματος λέξεις «μέχρι τριάκοντα πέντε χιλιάδων χαρτίνων δραχμῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «μέχρις ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων χαρτίνων δραχμῶν».

Ἄρθρον ὄγδοον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Νομ. Διατάγματος προστίθεται πέμπτη παράγραφος, ἔχουσα οὕτως :

«5. Αἱ διατάξεις ἀπάντων τῶν ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου δωδεκάτου τοῦ νόμου 4057 ἐπεκτείνονται ὁμοίως καθ' ἅσας τὴν Ἐπικράτειαν καὶ ἐπὶ πασῶν τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος λοιπῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ἐμπορεύματα εἰσαχθέντα δι' οἰανδήποτε ὠρισμένην εἰδικὴν χρῆσιν ἐπὶ προσωρινῇ ἢ ὀριστικῇ ἀτελείᾳ δυνάμει γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ νόμου διετέθησαν εἰς τὴν γενικὴν κατανάλωσιν παρὰ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀτέλεια ἢ τῶν διαχειριστῶν αὐτοῦ εἴτε παρὰ τῶν προμηθευσάντων εἰς τοῦτον τὸ ἐμπόρευμα εἴτε τῶν κατ' ἐργολαβίαν χρησιμοποιησάντων τοῦτο ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ πληρωμῆς τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους, ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον τῶν ἀπλῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν τῶν ἀναλογούντων εἰς τὰ εἶδη τὰ μὴ χρησιμοποιηθέντα πρὸς ὃν σκοπὸν παρελήφθησαν ἐπὶ προσωρινῇ ἢ ὀριστικῇ ἀτελείᾳ δὲν ὑπερβαίνει προκειμένου μὲν περὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀτέλεια, τῶν διαχειριστῶν αὐτοῦ ἢ τῶν προμηθευτῶν τὸ 2 ο)ο τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τοῦ ἀναλογούντος εἰς τὸ σύνολον τοῦ ἀτελῶς παραληφθέντος ὑλικοῦ, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐργολάβων τὸ 2 ο)ο τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τοῦ ἀναλογούντος εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν διαχειρισθέντα ἀτελῆ ὑλικά.

Αἱ ἐπὶ τῶν ἄνω περιπτώσεων ἀσκηθεῖσαι τυχόν καὶ ἐκκρεμεῖς διατελοῦσαι ποινικαὶ ἀγωγαὶ ἀποσβέννυνται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον ἕνατον.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ὡς ἄνω κυρουμένου Νομοθ. Διατάγματος καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσε, τὰ δὲ ἄρθρα 16 καὶ 17 λαμβάνουσιν ἐσεξῆς τοὺς ἀριθμοὺς 15 καὶ 16.

Ἄρθρον δέκατον.

Αἱ ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ κυρουμένου Νομ. Διατάγματος λέξεις «ἢ μικρότερα» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἢ μείζων».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης	Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν (Υφ) γός
ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ	Μ. ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ
Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομ. (Υφ) γός	Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ	Π. ΡΑΛΛΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1933.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1933 Π. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 43 φύλλον τοῦ Α' Τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τέσσαρας (4) δι' ἕκαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς πέντε (5) δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ἡ δὲ ἐτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

**Α') Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ
Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν**

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝΝΕΑΚΟΣΙΑΣ . . . (900)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ (1800)

Β') Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΧ. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ (550)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝ . . (1100)

Γ') Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ'

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ . . . (400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ . . . (800)

Δ') Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣ . . . (300)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΑΚΟΣΙΑΣ . . . (600)

Ε') Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ . . . (400)

ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ . . . (800)

Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν κατατίθεται εἰς τὰ κατὰ τόπους Δημόσια Ταμεῖα καὶ τὸ ἐκδι-
δόμενον σχετικῶς διπλότυπον εἰσπράξεως ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ δημοσίευσίς εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ προσκλήσεων κλπ. ὡς καὶ ἡ δημοσίευσίς καὶ εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν», τῶν Καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται:

- 1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πενήκοντα (150).
- 2) Τῶν Καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000).
- 3) Τῶν τροποποιήσεων τούτων εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000).
- 4) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις, τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν γένει εἰς δραχμὰς τετρακοσίας (400).
- 5) Τῶν Ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2.000) καὶ
- 6) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Φεβρουαρίου 1933

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κ. Α. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὅπως διαφυλάττωσι ταύτην, καθόσον τὰ φύλλα τῆς ἐκδίδονται εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Ομοίως νὰ παρακολουθῶσι τὰ φύλλα, διότι πρὸς τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἅλλα δὲ προθυστέρως ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.